

ת"פ 44897/03/22 - מדינת ישראל נגד בצלאל כהן

בית משפט השלום באילת

ת"פ 44897-03-22 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט גיל אדלמן המאשימה נגד הנאשמים	מדינת ישראל בצלאל כהן (עציר)
-----------------	---	---------------------------------

גזר-דין

המסגרת העובדתית

כתב האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם, בצלאל כהן, הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של גניבה - לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין), כניסה למקום מגורים/תפילה בכוונה לבצע עבירה - לפי סעיף 406 (א) לחוק העונשין, סיוע לגניבה מרכב - לפי סעיפים 413 ד(א) יחד עם 31 לחוק (2 אירועים), סיוע לפריצה לרכב - לפי סעיפים 413 ו רישא יחד עם 31 לחוק (2 אירועים), סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב - לפי סעיף 413 ו סיפא יחד עם סעיף 31 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, באישום הראשון, בתאריך 1.3.2022 בשעה 14:30 לערך, בבית המלון "הרודס פאלאס" באילת (להלן: המלון), פנה הנאשם אל רחל מרגלית קפויה (להלן: המתלוננת, או רחל), בשם אחר (שלא היה שמה), בטענה לפיה היא מוכרת לו. על פי כתב האישום "כשרחל ענתה לו שזהו לא שמה וקוראים לה רחל, אמר לה הנאשם: 'את לא ממשפחת...?', והיא ענתה לו: 'לא. אני ממשפחת קפויה'".

כתב האישום מספר, כי בהמשך, הנאשם, יחד עם אחר, הזמנו מזון ושתייה בסך 232 ₪ בבר הנמצא במלון; הנאשם ביקש לחייב את חדרה של המתלוננת, מספר 518, ומשנשאל לשם המשפחה של בעל החדר מסר למוכרת את שם משפחתה של המתלוננת, אותו קיבל במרמה כמפורט לעיל.

כתב האישום ממשיך ומפרט, כי בסמוך לאירוע בו פנה הנאשם אל המתלוננת, "עלתה המתלוננת עם חברתה לחדר מספר 518. המתלוננת וחברתה יצאו מהחדר בשעה 15:30 לערך והותירו את הדלת סגורה, אך ככל הנראה לא נעולה".

בשלב זה, בשעה 15:45 לערך, הגיעו הנאשם והאחר לחדרה של המתלוננת במלון. על פי כתב האישום, "הנאשם רץ לקצה המסדרון על מנת לוודא כי לא יתפסו השניים בשעת מעשה", ובהמשך נכנסו הנאשם והאחר לחדרה של המתלוננת במלון בכך שפתחו את דלת הכניסה לחדר ונכנסו פנימה. השניים גנבו מתוך החדר תכשיטים השייכים למתלוננת: שרשרת זהב, שעון מחוגים מזהב, ועגילים עם חריטה, והכל בשווי של כמה מאות שקלים.

בגין עובדות אלה הורשע הנאשם בעבירות של גניבה, כניסה למקום מגורים, וקבלת דבר במרמה.

3. על פי האישום השני, בתאריך 3.3.2022 בין השעות 03:00 עד 04:00 בסמוך למלון "ליאונרדו ריזורט" באילת התפרץ אחר, בסיוע הנאשם, לרכב פרטי, בכך שהאחר ניפץ את חלון הרכב והנאשם "עמד על המשמר" לוודא שלא יתפסו בשעת מעשה. לרכב נגרם נזק. עוד סיפר כתב האישום כי האחר, בסיועו של הנאשם, גנב מתא הכפפות של הרכב את ארנקה של בעלת הרכב, שהכיל את תעודת הזהות שלה, רישיון הנהיגה ושני כרטיסי אשראי.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של סיוע לפריצה לרכב וסיוע לגניבה מרכב.

4. האישום השלישי מספר כי בתאריך 3.3.2022 בין השעות 03:00 עד 04:00 בסמוך למלון "ליאונרדו ריזורט" באילת התפרץ אחר, בסיוע הנאשם, לרכב פרטי, בכך שהאחר ניפץ את חלון הרכב והנאשם "עמד על המשמר" לוודא שלא יתפסו בשעת מעשה. לרכב נגרם נזק.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב.

5. על פי האישום הרביעי בתאריך 3.3.2022 בין השעות 03:00 עד 04:00 בסמוך למלון "ליאונרדו ריזורט" באילת התפרץ אחר, בסיוע הנאשם, לרכב פרטי, בכך שהאחר ניפץ את חלון הרכב והנאשם "עמד על המשמר" לוודא שלא יתפסו בשעת מעשה. לרכב נגרם נזק. עוד נטען כי האחר בסיועו של הנאשם גנב מתא משענת היד של הרכב קופסה ובתוכה צמיד "פנדורה", צמיד זהב ושרשרת זהב.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של סיוע לפריצה לרכב וסיוע לגניבה מרכב.

6. בדיון ביום 13.7.2022 הודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, והורשע בעבירות כמפורט לעיל; לא היתה הסכמה במסגרת ההסדר ביחס לעונש, פרט לשמיעת הטיעונים במועד נדחה.

ראיות לעונש

7. בישיבת יום 8.8.2022, בטרם הטיעונים לעונש ביקש הנאשם להעיד את אחיו, אליאב כהן (להלן: כהן),

לטובת העונש.

כהן סיפר לבית המשפט בעדותו כי הנאשם השתחרר ממאסר במרץ 2019, ובמסגרת תכנית של רשות שיקום האסיר שולב בעבודה אצלו ובפיקוחו. הדברים התנהלו כשורה, אך בשל משבר הקורונה נאלצו העובדים, והנאשם ביניהם, לצאת לחופשה ללא תשלום. כהן העיד כי באותה תקופה אף נפטר אביהם, באופן מפתיע ובגיל צעיר; הוא הוסיף כי אירוע זה היה טראומטי מאוד למשפחה, וכתוצאה מאובדן היציבות התעסוקתית והמשבר הרגשי, התדרדר הנאשם לכדי ביצוע העבירות בהן הורשע. כהן הוסיף כי כיום הוא מוכן לקחת את אחיו "תחת חסותו" ולהבטיח כי לא יעבור עוד עבירות פליליות.

הוגשו תלושי שכר שהעידו על העסקתו של הנאשם באותה תקופה.

הטיעונים לעונש

8. התביעה בטיעוניה לעונש ביקשה מבית המשפט לקבוע כי האישום הראשון, ואישומים 2-4 מגלמים שני אירועים נפרדים, ובהתאם לכך לקבוע מתחמי ענישה שונים; ביחס לאישום הראשון טענה התביעה כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר, בכל הנוגע לעבירת כניסה למגורים וגניבה; ו-6-16 חודשי מאסר בכל הנוגע לעבירת קבלת דבר במרמה. בגין האישומים 2-4 טענה התביעה כי על המתחם לנוע בין 6 חודשי מאסר ועד 12 חודשים ביחס לכל אישום, וביחס לשלושתם, מתחם העונש נע בין 10-30 חודשי מאסר.

התביעה ביקשה לקבוע עונשים נפרדים: ביחס לאישום הראשון- נטען כי חלקו של הנאשם באירוע הוא מרכזי ופוטנציאל הנזק שהיה יכול להיגרם הוא גבוה. לפיכך עתרה למקם את הנאשם ברף הבינוני גבוה ולהשית עליו 22 חודשי מאסר. בגין האישומים השני, השלישי והרביעי - לשיטת המאשימה יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני גבוה ולהשית עליו 10 חודשי מאסר - "מחצית העונש בשל עבירת הסיוע".

לסיכום עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש של 32 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי בעבירות רכוש ומרמה, קנס, התחייבות להימנע מעבירה, ופיצוי למתלוננים.

ב"כ המאשימה טענה כי הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם הגנה על שלום הציבור, רכוש ופרטיותו. הפגיעה בערכים אלה היתה "משמעותית ביותר" בשים לב לעובדה כי קניינם הפרטי של המתלוננים נפגע, נגנב וניזוק.

ב"כ המאשימה טענה כי יש צורך בהרתעת הרבים בעבירות הרכוש נגד הזולת בשל התגברות התופעה, ובעיר אילת בפרט, המהווה מוקד תיירות.

אשר למיקום העונש בגדרי המתחם טענה התובעת כי יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהוא הודה במיוחס לו

עמוד 3

בהזדמנות מוקדמת, וחסך זמן שיפוטי יקר. עם זאת הוסיפה, כי הרשעתו של הנאשם בעבר בעבירות רכוש, וריצוי עונשי מאסר קודמים, לא הרתיעו אותו מלשוב ולחטוא. משכך יש מקום אף להרתעת היחיד בשיקולי הענישה.

התובעת הפנתה את בית המשפט לפסיקה אשר היה בה, לטענתה, כדי לתמוך בעתירתה ביחס לקביעת מתחם העונש ההולם.

9. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם בחר להודות בעבדות כתב האישום מתוקן, ובכך נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי רב; עוד הדגיש, כי ההסדר הדיוני כלל אף את שותפו של הנאשם לביצוע העבירות, שעניינו נדון בפני מותב אחר. הסניגור הוסיף כי הודייתם של השניים בכתבי אישום מתוקנים חסכה שמיעת מסכת ראיות זהה בפני שני מותבים שונים.

ההגנה ביקשה מבית המשפט לקבוע כי כל העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד. ב"כ הנאשם נימק עתירתו בכך שהאירועים המפורטים בכתב האישום סמוכים בזמן, ועונים, לשיטתו, על הקריטריונים של מבחן הקשר ההדוק כפי שנקבעו בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)), לעיל ולהלן: הלכת ג'אבר).

הסניגור טען כי יש לקבוע מתחם עונשי כולל, כאמור, "על פי העבירה החמורה ביותר", אשר נע בין חמישה ועד 16 חודשי מאסר, וביקש למקם את עונשו של הנאשם "ברף הנמוך בינוני".

בנימוקיו לעתירתו טען הסניגור שיש להבחין בין התפרצות, לבין כניסה, שהיא חמורה פחות, וכן יש להבחין "בין כניסה למקום מגוריו של אדם לבין כניסה לחדר במלון שהוא מקום מגורים ארעי ביותר"; לשיטתו, החומרה הגלומה בהתפרצות לביתו של אדם, גבוהה מכניסה לחדר במלון.

אשר למיקום עונשו של הנאשם, טען הסניגור כי במסגרת אישומים 2-4 הורשע הנאשם בסיוע, להבדיל מביצוע עיקרי, ועל כן עונשו צריך להיגזר בהתאם לכך.

עוד טען הסניגור, ביחס למיקום העונש, כי הנאשם הוא אדם צעיר, ואין לחובתו עבר פלילי מכביד. ב"כ הנאשם הדגיש כי חמש שנים טרם ביצוע העבירות, לא הסתבך הנאשם בפלילים. ב"כ הנאשם עמד על כך שהנאשם היה בעיצומו של הליך שיקום, אשר נגדע עקב פטירת אביו ונגיף הקורונה; עוד טען כי משבר זוגי התווסף לקשייו הנפשיים של הנאשם טרם ביצוע העבירות, ו- "הוא נכנס למצב נפשי קשה דבר שאולי יש בו כדי להסביר את התנהגותו הפסולה בתיק הנ"ל". הסניגור הוסיף כי כיום הנאשם מתכנן לבנות את חייו, ולהקים משפחה עם בת זוגו.

הסניגור הסכים כי יש להטיל על הנאשם פיצוי נזק שנגרם למתלוננת מושא האישום הראשון, הן נזק ממוני, והן נזק לחופשתה ולפרטיותה.

10. בדברו האחרון ביחס לעונש אמר הנאשם:

"בזמן האחרון עברתי הליך שיקום מאוד ארוך. אני יכול להגיד שאני עשיתי הרבה שטויות עד שהשתחררתי ממאסר ארוך, התבגרתי שם במאסר והזה והבנתי מה אני רוצה בחיים שלי ולא דמיינתי לעצמי שאני אחזור לעשות משהו כזה או אחר. עברתי טיפול של 18 חודשים והוא שיקם לי מאוד את החיים תכנית רש"א שיחות, פגישות. הבנתי שאני בן אדם מאוד רגשי ולא ידעתי לפתור את הבעיות בדיבור. אני הפסקתי את הטיפול אחרי 18 חודשים ולא היה לי מי שיעזור לי והמשכתי את החיים שלי עד שאבא שלי נפטר ורציתי ללכת לפסיכולוג, ללכת לפרוק, עברנו 4 לוויות במשך שנה אחת, אבא שלי, השותף שלו, סבא וסבתא שלי ואני חושב שאם הייתי הולך לטיפול ושיחות לא הייתי מגיע לזה, זה גם מה שביקשתי משירות המבחן. בית המשפט לא שחרר אותי. אני בטוח שכשאני אשתחרר אני אעשה עוד פעם תכנית לשיקום האסיר, כמו שהיה לי עוד פעם ואני חושב שאני צריך את זה עוד פעם כדי לא לחזור לעשות טעויות. אני לא מקל ראש בעבירות שלי אני מבקש מבית המשפט לא להחמיר איתי ואני מבקש סליחה מכל מי שפגעתי בו".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

11. אני קובע כי יש לחלק את העבירות בהן הורשע הנאשם לשני אירועים; אירוע אחד, עניינו באישום הראשון, ואירוע שני כולל את אישומים 2-4 (להלן: התפרצויות לרכבים). אישומי ההתפרצויות לרכבים בוצעו אמנם כלפי מתלוננים שונים, שחנו את רכבם על יד בתי מלון שונים, אולם היה בין עבירות קשר הדוק; מדובר באירועים שכללו סיוע להתפרצות לכלי רכב ובשני מקרים אף גניבה מתוכם. כלי הרכב חנו בסמיכות מקום, האירועים התרחשו כולם בטווח של שעה, ובאותה השיטה בידיוק.

לפיכך, בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" שהותווה בהלכת ג'אבר, לפיה עבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד, אני סבור כי יש לראות במסכת העובדות המפורטת בכתב האישום המתוקן באישומים 2-4, אירוע אחד.

אירוע נוסף, לא היה חלק מאותה פרשייה עבריינית מושא האישומים 2-4, הרי הוא האישום הראשון, בגינו יש לקבוע מתחם ענישה נפרד.

12. יוער, רק למעלה מן הצורך, כי ההגנה טענה שהסדר הטיעון כלל הסכמה לכך שכל העבירות בהן הורשע הנאשם יגלמו אירוע אחד. התביעה לא אישרה טענה זו של ההגנה, ובין הצדדים ניצתה מחלוקת עובדתית.

13. מעבר לכך שטענת ההגנה, על פני הדברים, לא גובתה בפרוטוקול הדיון אשר שיקף את הסדר הטיעון, הרי שממילא, מבלי להידרש לשאלה האם ניתן להכתיב לבית המשפט במסגרת הסדר טיעון מסקנה משפטית,

אוסף למעלה מהדרוש כי אין בקביעה אשר למספר האירועים כדי להשפיע על העונש הראוי שיוטל על הנאשם (ראו למשל את קביעת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 4748/14 **זילחה נ' מדינת ישראל** (30.11.15), שם נקבע כי אין בהחלטה אם מסכת מסוימת מהווה אירוע אחד או מספר אירועים כדי להשליך בהכרח על מתחם הענישה. במקרה זה, מצא בית המשפט העליון לקבל עמדת ההגנה כי אכן מדובר באירוע אחד ובכל זאת הוחמר עונשו של המערער באופן משמעותי).

14. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שמירה על רכוש הציבור, ושמירה על פרטיות בעלי הרכבים, עוד נפגעה זכותה של המתלוננת לכבוד ולפרטיות. הנאשם תכנן את מעשיו, המתוארים באישום הראשון, בכך שפנה אל המתלוננת במרמה, וגרם לה, בתחבולה למסור לו את שמה, וזאת כדי לאכול ולשתות (יחד עם אחר) על חשבונה במלון; הנאשם לא הסתפק בכך, אלא, יחד עם האחר, סר לחדרה, פגע בפרטיותה, וגנב ממנה רכוש - תכשיטים ושעון.

מסכת האירועים המפורטת באישום הראשון היא מכוערת ומטרידה; מעבר לפגיעה ברכושה, שלומה, ופרטיותה של המתלוננת, נפגעה גם חופשתה; ברי שהמתלוננת השקיעה משאבים על מנת ליהנות בחופשה במלון, והנאשם במעשיו רמס גם את חופשתה. מדובר בעוגמת נפש רבה, עת חופשה שתוכננה, ומן הסתם הושקעה בה מחשבה ומימון, מקבלת תפנית שלילית שכזאת. מבחינה זו אין הבדל בין אדם השב לביתו ומגלה כי פרטיותו הופרה, ורכושו נגנב, לבין אורח במלון, השב לחדרו ומגלה כי מאן דהו נכנס לחדר, חיטט בחפציו האישיים, ואף גנב מתוכם חפצים; ברור כי באותו הרגע אף חופשתו נחרבה.

15. אך יומיים לאחר מעשיו של הנאשם כלפי המתלוננת, הוא ואחר יצאו, באישון לילה, לרצף פריצות וגניבות מרכבים, של אנשים אשר חנו בקרבה לבתי מלון. תוך שעה, בין 3 ל-4 לפנות בוקר, סייע הנאשם לאחר לפרוץ ללא פחות מ-3 רכבים; בכולם נופץ חלון הרכב, ומחלקם נגנבו פריטים שונים.

אמנם באירוע השני הנאשם לא היה המבצע העיקרי, חלקו התבטא בכך שסייע לאחר, אולם לא ניתן להתעלם מתרומתו לפריצות ולמעשי הוונדליזם שנעשו ברכביהם של המתלוננים באישון לילה, והכל במטרה לעשיית "כסף קל" ובזיזת רכושם.

16. הצדדים הפנו לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתם העונשית. ראיתי להתייחס לפסקי הדין המפורטים להלן.

17. במסגרת עפ"ג (חי') 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' חאטום** (27.8.2014) קיבל בית המשפט המחוזי ערעור המדינה נגד גזר הדין שניתן בעניינו של המשיב. המשיב הורשע בשתי עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, וכן בגניבה מכך, בכך שבשתי הזדמנויות ניפץ את שמשת הרכב, ובאחת מהפעמים גנב מתוכו רכוש; המשיב ביצע את המעשים בעת שהיה נתון בתנאים מגבילים.

בית המשפט המחוזי קבע כי המתחם העונשי שנקבע על ידי בית משפט השלום (מאסר מותנה ועד מספר חודשי

מאסר) לא הולם את חומרת העבירה. בית המשפט קבע כי מדיניות הענישה בעבירות שבוצעו בנסיבות דומות נעה בין מספר חודשי מאסר לבין שנת מאסר, והעמיד את המתחם העונשי שם, לכל אחת מן העבירות בהן הורשע המשיב - בין 6 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי, בנמקו את קבלת ערעור המדינה קבע:

"עבירה של פריצה לרכב פוגעת בערך המוגן החשוב של שלום הציבור, בתחושת הביטחון שלו ובזכות לקניין של הבעלים. אין לזלזל אף בנזק של הפגיעה ברכוש ובפרטיות במקרים אלו. מבחינת הפגיעה בפרטיות, יש דמיון וקרבה בין עבירות אלו לבין העבירות של פריצה לדירה".

18. במסגרת ת"פ (נת') 50335-11-21 **מדינת ישראל נ' אלפודה** (19.7.2022) הורשע הנאשם בששה אישומים שונים, בהם יוחסו לו, בין היתר, עבירות של התפרצות לבית מגורים, כניסה לבית מגורים, שהייה בלתי חוקית בישראל, גניבה, ועוד. בית המשפט קבע מתחמי ענישה שונים, כדלקמן: " ... מתחם בין 12-24 חודשי מאסר לכל אחת משתי עבירות ההתפרצות (אישומים 4, 5) ועבירת הכניסה לבית מגורים (אישום 7). לעבירת הסיוע לכניסה לבית מגורים (אישום 3) אני קובע מתחם ענישה בין 8-18 חודשי מאסר. לעבירת הסיוע לגניבת רכב (אישום 1) נקבע מתחם ענישה בין 6-18 חודשי מאסר".

19. ראיתי להתייחס גם לפסקי הדין המפורטים להלן.

20. במסגרת עפ"ג (י-ם) 1956-07-20 **שמעון נ' מדינת ישראל** (21.1.2021) קיבל בית המשפט המחוזי את ערעורו של המערער נגד גזר הדין בעניינו, והפחית את עונש המאסר שנגזר עליו בתוך מתחם העונש ההולם. הנאשם הורשע, בין היתר, בכך שנכנס למלון, עבר במסדרונות, הגיע לחדר אותו שכרה המתלוננת, שדלתו הייתה סגורה ולא נעולה, פתח את הדלת, נכנס לחדר שהיה ריק מאדם באותה עת, גנב מתוכו ארנק השייך למתלוננת ובו כסף מזומן בסך 600 ₪, וכן 5 כרטיסי אשראי, ויצא מהמקום. בהמשך ובמקום סמוך, עשה המערער שימוש באחד מכרטיסי האשראי ורכש סיגריות בשווי לא ידוע.

אשר לתיק זה, קבע בית המשפט השלום כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר; בית המשפט המחוזי לא התערב בקביעת מתחם העונש ההולם.

21. במסגרת ת"פ (אי') 39195-09-13 **מדינת ישראל נ' פרופר** (18.3.2014) הורשע הנאשם בכך שהתפרץ לחדר באכסנייה, בכך שפתח את הדלת באמצעות מפתח "מאסטר" שהיה ברשותו ונטל מהמקום 47 ₪ מתוך ארנקה של המתלוננת, שהתגוררה בחדר.

בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וענישה כלכלית בדמות קנס ופיצוי; בית המשפט השית על הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע.

22. לאור האמור לעיל אני קובע כי מתחם העונש ההולם אשר לאירוע הראשון נע בין 9 חודשי מאסר, ועד 20 חודשי מאסר; אשר לאירוע השני אני קובע כי מתחם הענישה נע בין 9 חודשי מאסר, ועד 18 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

23. בעברו של הנאשם, יליד 1998, 3 הרשעות קודמות, חלקן מבית המשפט לנוער. הרשעתו האחרונה, משנת 2018, היא בעבירות של חבלה כשהעברין מזוין, חבלה חמורה, והחזקת סכין, בגין הושת עליו, בין היתר, עונש מאסר למשך 40 חודשים.

24. לקולא הבאתי בחשבון, ובאופן מכריע, את העובדה שהנאשם הודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו, התנצל, והביע רצון ללכת לטיפול "כדי לא לחזור לעשות טעויות"; עוד אמר הנאשם, שהוא לא מקל ראש במעשיו, וביקש סליחה מהנפגעים.

נתתי משקל מוגבל לקולא לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, כפי שעלו מדבריו, וגם בעדותו של כהן (אחיו), ואת התקופה המשברית שקדמה לביצוע העבירות בתיק דנא. הטעם לכך שלא הענקתי משקל רב לקושי שבו היה נתון הנאשם טרם ביצוע העבירות נעוץ בכך שעל הנאשם לרכוש כלים, על מנת שגם במצבי קיצון, ידע להישמר מפני ביצוע עבירות פליליות, ופגיעה בחפים מפשע.

25. נוכח עברו הפלילי של הנאשם (כפי שפורט בגיליון רישומו הפלילי (ת/1) מחד גיסא, ומנגד הודייתו, ולקחת האחריות על המעשים, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. מאסר למשך 9 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר יעבור על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 4 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר יעבור על עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב.

ד. פיצוי כספי בסך 1,500 ₪ אשר ישולם למתלוננת, ו- 500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים מושא האירוע השני. הפיצוי ישולם בשישה תשלומים שווים ורציפים החל מיום 1.7.2023.

ה. התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות כנגד הרכוש וזאת למשך שנתיים מיום שחרורו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו אלול תשפ"ב, 11 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.